

D ů v o d y:

Dovolateli jest ovšem přisvědčiti, že odporuje spisům, uvádí-li napadený rozsudek, že Terezie L-ová podepsala směnku jako vydavatelka, neboť ani v žalobě ani za řízení nebylo to vůbec tvrzeno, z obsahu směnky (a to již z umístění podpisu Terezie L-ové) vychází však zcela nepochybně na jevo, že Terezie L-ová byla přijatelkou směnky. Než pro posouzení, jaký význam má připojení dne vydání směnky, dni úmrtí Terezie L-ové teprve následujícího, jest lhostejno, zda byla Terezie L-ová vydatelkou či přijatelkou směnky. Podpisem směnečného blanketu v některé podstatné náležitosti dosud nevyplněného nevychází ještě směnečný závazek. Vznik jeho je závislým teprve na splnění potestativní podmínky dodatečného vyplnění, které pak působí zpět, totiž tak, jako by směnka bývala vyplněna již v době, kdy podepsaný blanket směnečný byl odevzdán věřiteli. Toto dodatečné vyplnění směnky příjemcem může se státi kdykoliv, tedy i po smrti toho, kdo nevyplněný blanket podepsal, nesmí však odporovati případně úmluvě (min. nař. ze dne 6. října 1853, čís. 200 ř. zák.) a musí se státi způsobem ve směnečném obchodě obvyklým za typických, obecně užívaných podmínek, jichž je třeba, by podepsaného blanketu mohlo býti použito jako směnky. Vyplnil-li tedy žalující ústav dodatečně směnečný blanket, podepsaný Terezií L-ovou, co do doby vydání směnky dnem, jehož L-ová nedožila, jest vyplnění toto vadné, neboť, působí-li dodatečné vyplnění směnky zpět, tedy do doby, kdy L-ová byla ještě na živu, nemůže vedle toho obstáti datum vydání směnky, spadající do doby po její smrti. Vykazuje tudíž směnka sice formálně veškeré podstatné náležitosti, z nichž však den vydání její s dobou přijetí navzájem se vylučují. Údaje na směnkách nemusí býti ovšem za všech okolností pravdivé, ale vždy musí býti možné. Nemožným jest, aby osoba, zemřevší dne 22. července 1925, přijala svým podpisem směnku vydanou až dne 27. července 1925. Vyplnění žalobní směnky uvedeným dnem vydání odporuje proto právní povaze směnky, jest nepřípustným a nutno je pokládati za nedoložené. Pak ale schází jedna z podstatných náležitostí směnky (čl. 4 čís. 6 směn. ř.) a nemohl z ní vzejíti pro Terezii L-ovou, pokud se týče pro její pozůstalost směnečný závazek.

Čís. 5864.

Žalobou dle ř. 37 ex. ř. může se domáhati zrušení exekuce i ten, u něhož byla věc, na niž se exekuce vede, v uschování, pakli byla vymáhajícímu věřiteli před povolením exekuce, o jejíž zrušení nyní jde, uložena povinnost, by věc vrátil uschovateli, ježto bylo exekuci zájmem a uschováním věci zrušiti pro porušení ř. 262 ex. ř., vymáhající věřitel však věci nevrátil.

(Rozh. ze dne 17. března 1926, Rv I 347/26.)

Tvrdě držební právo k automobilu, domáhal se žalobce na žalovaném vymáhajícím věřiteli, by exekuce zabavením a uschováním automobilu byla vůči žalobci prohlášena nepřipustnou. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Lze přisvědčiti dovolatelce, že žalobou vylučovací podle §u 37 ex. ř. poskytuje zákon ochranu třetími osobám, dotčeným výkonem exekuce ve svých právech, která činí exekuci nepřipustnou, a že pravidelně jde o práva majetková. Nejsou zejména zákonem vyloučeny nároky obligční na vydání určité věci. Žalobce opírá žalobu právě o nárok, který mu byl přiznán usnesením okresního soudu ze dne 27. března 1925, jímž byla žalované firmě uložena povinnost, aby nákladní automobil, o který jde ve sporu, vrátila z T. do uschování žalobcová v L. z důvodu, že exekuci žalovanou firmou zájmem a uschováním automobilu vykonanou bylo jako nezákonnou zrušiti, poněvadž byla provedena proti předpisu §u 262 ex. ř. bez souhlasu nynějšího žalobce Františka G-a, jako osoby třetí, v jehož uschování automobil v době výkonu byl a proti jehož vůli byl nynější žalovanou firmou jako tehdejší vymáhající věřitelkou z L. do T. odvezen. Ačkoliv žalobce splnění tohoto nároku exekučně na žalované firmě vymáhal, zadržovala mu tato vrácení automobilu, bez právního důvodu v jejím chování se nalézajícího, až si vymohla naň mobilární exekuci usnesením okresního soudu v T. ze dne 27. července 1925 k vydobytí své pohledávky 10.000 Kč proti povinnému Františku M-ovi. Nesejde na tom, že dosud nebyla soudně rozhodnuta otázka, zda vlastníkem automobilu je žalobce František G., či František M., ježto žalobce neopírá žalobu o právo vlastnické, nýbrž tvrdil ve sporu a prokázal jiné své právo, zakládající jeho nárok, by sporný automobil byl mu do uschování vrácen. Jeho nárok vznikl dříve než žalovaná firma vymohla si povolení exekuce ze dne 27. července 1925 a nárok jeho podle své povahy činí provedenou mobilární exekuci žalované firmy nepřipustnou, poněvadž tato jest podle usnesení ze dne 27. března 1925 právní moci nabyvšího, povinná, by sporný automobil, který nezákonným způsobem dříve zabavila a do T. odvezla, žalobci do L. vrátila a tedy věc do předešlého stavu uvedla. Nárok žalobcův byl by zmařen provedením exekuce žalované firmě dne 27. července 1925 nově povolené zájmem automobilu a odevzdáním jeho do uschování žalované. Jest proto žalobce oprávněn požadovati, by tato exekuce, kterou bylo dotčeno jeho pravoplatně mu přiznané právo na vrácení automobilu žalovanou firmou do jeho uschování v L., byla jako nepřipustná zrušena. Pro řešení této rozepře jest bez významu, zda mohla žalovaná firma nabýti zástavního práva ku spornému automobilu, či nikoli, neboť účelem vylučovací žaloby podle §u 37 ex. ř. jest, by chráněna byla práva osob třetích i proti věřitelům, kteří formálně bezvadně nabyli exekučních zástavních práv k předmětu exekuce. Netřeba se ani zabývati dovolacími vývody, doličujícími, že žalobce měl odporovati exekuci ža-

lované firmy jen z důvodu práva vlastnického, nebo držby automobilu, když žalobce opírá žalobu o jiné právo, t. j. o právo na vrácení automobilu, právoplatným rozhodnutím soudním mu přiznané.

Čís. 5865.

Děti jsou povinny k výživě rodičů (§ 154 obč. zák.) podle poměrů své mohoucnosti, ovšem jen potud, pokud by samy neupadly v nouzi. Povinny jsou k tomu všechny děti tím způsobem, že nutno hleděti i k těm, na nichž není se výživného domáháno; pokud některé dítě není schopno zcela nebo z části plniti svůj závazek, musí ostatní schopné děti doplniti to, čeho by se nedostávalo. Rodiče mají sice nárok na slušnou výživu, ale, nemohou-li ji děti opatřiti, musí se spokojiti s výživou nutnou. Děti mohou rodiče zaopatřovati buď v penězích nebo in natura; na tento způsob lze uznati jen tehdy, je-li to podle poměrů možné a účelné. Povinnost dětí vůči rodičům na jejich vydržování nezávisí na tom, zda jsou rodiče takového zaopatření hodni.

(Rozh. ze dne 17. března 1926, Rv II 115/26.)

Tvrdě, že upadl v nouzi, domáhal se žalobce na svých dětech Aloisu V-ovi, Josefu V-ovi, Richardu V-ovi, Albině Ch-ové a Josefě J-ové placení výživného, na každém 200 Kč měsíčně. Procesní soud první stolice vyhověl žalobě potud, že uznal žalované Aloise V-a, Josefa V-a a Richarda V-a povinnými platiti žalobci po 100 Kč, žalované Albinu Ch-ovou a Josefu J-ovou pak povinnými platiti žalobci po 25 Kč měsíčně. Odvolací soud nevyhověl odvolání ani té ani oné strany.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaných, dovolání žalobcovu vyhověl potud, že uznal spolužalovaného Richarda V-a povinným, platiti žalobci výživné měsíčně 200 Kč.

Důvody:

Žalobce domáhá se na svých žalovaných pěti dětech slušné výživy podle §u 154 obč. zák. a žádá od každého z nich 200 Kč měsíčně. Podle zjištění nižších soudů jest žalobce již 68 roků stár, úplně nemajetný a k výdělku neschopný. Jeho pracovní schopnost podle stavu, v jakém byl v době lékařského vyšetření (3. května 1925) nelze ceniti výše než 20%, při čemž však znalec podotkl, že pracovní schopnost bude postupem věku klesati ještě dále. Podle těchto zjištění jest tu první zákonná podmínka pro vyživovací povinnost dětí podle §u 154 obč. zák., totiž nuznost otcova. Dlužno tedy zkoumati druhou zákonnou podmínku, totiž otázku, pokud žalované děti jsou podle svých majetkových a výdělkových poměrů a vůbec podle své mohoucnosti s to, by na vydržování otcovo přispěly. Jsou k tomu povinny podle poměrů své mohoucnosti, ovšem jen potud, pokud by samy neupadly v nouzi. Povinny jsou k tomu všechny děti tím způsobem, že nutno hleděti i k nežalovanému